

DECIZIA nr. 128 din 2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL – CIF RO ...**, cu sediul în ..., Județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../2012** prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată în suma totală de **x.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei taxe vamale RPT,
- x.xxx lei dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale,
- xxx lei penalități de întârziere aferente taxelor vamale,
- xxx lei taxa pe valoarea adăugată,
- xxx lei dobânzi de întârziere aferente TVA,
- xx lei penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, înregistrată sub nr. .../2012, solicită anularea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și admiterea contestației, invocând următoarele motive:

Societatea precizează, că la data de 31.05.2007 a efectuat o operațiune vamală de punere în liberă circulație realizată cu declarația vamală de import definitiv DVI nr. .../2007 beneficiind de taxe vamale preferențiale de 0% conform certificatului de origine tip A .../17.04.2007. În urma verificării ulterioară a certificatului de origine, s-a afirmat că nu se poate stabili dacă mărfurile acoperite de certificatul de origine îndeplinesc regulile

de origine prevăzute în cadrul Sistemului Generalizat de Preferințe, astfel s-a procedat la recalculare.

Față de aceste constatări, societatea arată că în primul rând, stabilirea acestor obligații suplimentare este tardivă și prescrisă. Este tardivă fiindcă potrivit art. 97 din Regulamentul CEE 2454/1993 exportatorii păstrează toate documentele necesare care fac dovada caracterului originar al produselor în cauză, iar autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară exportatoare păstrează copii ale certificatelor și ale tuturor documentelor de export aferente, pe timp de 3 ani de la sfârșitul anului în care a fost emis certificatul de origine de tip A.

Este prescrisă fiindcă de la data efectuării importului au trecut peste 5 ani, deci nu se mai pot stabili aceste obligații fiscale, neintervenind nici o cauză de întrerupere a prescripției dreptului de a stabili aceste obligații suplimentare.

Referitor la adresa Autorității Naționale a Vămilelor, contestatarul preciază că din acel răspuns nu rezultă că mărfurile nu s-ar încadra în regurile de origine prevăzute în cadrul Sistemului Generalizat de Preferințe, ci faptul că nu se poate stabili cu exactitate dacă mărfurile se încadrează sau nu în această categorie, deci între cele două noțiuni fiind o diferență substanțială.

Totodată consideră adresa lipsită de obiectivitate și transparență, deoarece vine de la organul ierarhic superior organului de control și nu de la autoritatea guvernamentală străină de unde provine importul.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .../2012, organele vamale din cadrul Direcției Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita au constatat următoarele:

La data de 31.05.2007, SC X SRL având codul unic de înregistrare RO ..., a efectuat operațiunea vamală de punere în liberă circulație realizată cu declarația vamală de import definitiv DVI nr. I .../31.05.2007. Marfa importată de către SC X SRL conform declarației vamale de import nr. I .../31.05.2007 a fost „Anvelope pneumatice noi, de tipul celor utilizate pentru mașini agricole”, încadrată poziția tarifară 40116100, cu un procent de taxe vamale de 4%. Firma importatoare în momentul depunerii declarației vamale de import definitiv nr. I .../31.05.2007 a solicitat și a beneficiat de preferințe tarifare conform certificatului de origine de tip A ... eliberat la data de 17.04.2007, beneficiind de taxe vamale preferențiale de 0%.

Ca urmare selectării dovezii de origine pentru verificare de control ulterior prin sondaj, cu adresa nr. .../04.03.2010, DJAOV Harghita a solicitat prin intermediul Autorității Naționale a Vămilelor verificarea ulterioară a certificatului de origine tip A ... eliberat la data de 17.04.2007, la care Autoritatea Națională a Vămilelor, prin adresa nr. .../05.07.2012, a comunicat că nu se poate stabili dacă mărfurile acoperite de certificatul de origine de tip

A... depus cu declarația vamală de import nr. I .../31.05.2007 îndeplinesc regulile de origine de a beneficia de preferințe tarifare.

În urma comunicării ANV din cadrul ANAF preferințele tarifare acordate inițial au fost retrase, iar prin DRS nr. .../2012 organele vamale au stabilit suplimentar drepturi de import cu accesoriile aferente în sumă totală de x.xxx lei.

III. Având în vedere susținerile contestatarei, constatările organelor vamale, documentele existente la dosar, precum și actele normative invocate de contestatara și de organele de control, în vigoare la data importului, se rețin următoarele:

Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă dreptul organelor de control vamal s-a prescris de a stabili în sarcina societății importatoare drepturi vamale în raport de momentul nașterii datoriei vamale, în condițiile în care justificarea cauzelor de întrerupere și/sau suspendare a termenului de prescripție prezentate de organele vamale nu sunt întemeiate.

În fapt, SC X SRL a efectuat un import de anvelope pneumatice noi, de tipul celor utilizate pentru mașini agricole din India, depunând declarația vamală prin nr. I .../31.05.2007 cu certificatul de origine de tip A ..., a beneficiat de preferințe tarifare, cu taxa vamală 0%.

D.J.A.O.V. Harghita cu adresa nr. .../04.03.2010 a solicitat prin intermediul Autorității Naționale a Vămirilor verificarea ulterioară a certificatului de origine tip A ... eliberat la data de 17.04.2007, la care Autoritatea Națională a Vămirilor, prin adresa nr. .../05.07.2012, a comunicat că biroul vamal indicat din India nu a putut confirma statutul originar al produselor importate, deoarece exportatorul nu a putut prezenta documente și informații necesare pentru verificarea ulterioară a statutului originar al mărfurilor exportate.

Ca urmare a răspunsului ANV inspectorii vamali din cadrul D.J.A.O.V. Harghita au procedat la controlul ulterior al declarației vamale de import nr. I .../31.05.2007, întocmind procesul verbal de control nr. .../30.07.2012 din oficiu, retrăgând preferințele tarifare inițial acordate, drepturile de import fiind recalulate, precizând că termenul de prescripție reglementat de art. 91 din OG nr.92/2003, respectiv art. 221 alin. 3 din Regulamentul CEE 2913/92 nu a fost împlinit, întrucât existând situații ce au determinat suspendarea acesteia.

Societatea contestatară nu este de acord cu reîncadrarea tarifară a mărfurilor importate, motivând că țara exportatoare nu este obligată la păstrarea certificatelor de origine de tip A și a documentelor aferente mai mult de 3 ani de la sfârșitul anului în care au fost emise, făcând referire la

prevederile Regulamentului CEE nr. 2454/1993 și consideră tardivă stabilirea obligațiilor suplimentare.

Contestatară mai precizează, că stabilirea obligațiilor suplimentare este prescrisă fiindcă de la data efectuării importului au trecut peste 5 ani, deci nu se mai pot stabili aceste obligații fiscale, neintervenind nici o cauză de întrerupere a prescripției dreptului de a stabili aceste obligații suplimentare.

În drept, art. 78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

„1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Conform acestor prevederi autoritatea vamală după acordarea liberului de vamă poate controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import, iar dacă în urma controlului constată nerespectarea reglementărilor vamale, poate să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației. Una dintre măsurile aplicabile în urma unui control ulterior este recuperarea datoriei vamale, înscrierea în evidența contabilă și comunicarea valorii drepturilor debitorului vamal.

Măsura sus menționată este reglementată de cap. 3, Secțiunea 1 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care la **art. 217 prevede înscrierea în evidența contabilă**, astfel:

„1. Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumită în continuare „valoarea drepturilor”, se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrierea în evidența contabilă).[...]

Autoritățile vamale pot să nu ia în calcul valori ale drepturilor care, în conformitate cu art. 221 alin. (3), nu au putut fi comunicate debitorului vamal după expirarea termenului permis.

Iar cu privire la **comunicarea valorii drepturilor debitorului vamal, art. 221** tot din Codul vamal comunitar, prevede:

„1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare. [...]

3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii.

Prin urmare, având în vedere reglementările mai sus precizate, se reține că în cazul stabilirii drepturilor de import în urma unui control ulterior, acestea se înscriu de îndată de organele vamale în evidența contabilă și tot de îndată se comunică debitorului vamal.

Însă, tot aceste reglementări interzic comunicarea către debitor după expirarea unui termen de trei ani de la data nașterii datoriei vamale (acceptarea declarației vamale). Mai concret, conform articolului 221.3 din Codul Vamal al Comunității (Regulament 2913/92) taxele vamale pot fi recuperate pe o perioadă de până la trei ani după efectuarea importului.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei, se reține, că D.J.A.O.V. Harghita cu adresa nr. .../04.03.2010 a solicitat prin intermediul Autorității Naționale a Vămirilor verificarea ulterioară a certificatului de origine tip A ... eliberat la data de 17.04.2007 conform art. 17 alin. 2 din REGULAMENTUL (CE) NR. 980/2005 AL CONSILIULUI din 27 iunie 2005 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate (care se referă la retragerea temporară a preferințelor tarifare). Autoritatea Națională a Vămirilor, prin adresa nr. .../05.07.2012, a comunicat răspunsul autorității vamale din India cu nr. .../2011-12 din data de 22.06.2012, din care rezultă, că certificatul de origine în cauză a fost emis de biroul vamal indicat, dar exportatorul nu prezentat documente și informații necesare pentru verificarea ulterioară a statutului originar al mărfurilor exportate.

În urma celor comunicate, cu toate că termenul de 3 ani a expirat de la acceptării declarației vamale, data nașterii datoriei vamale era 31.05.2007, totuși inspectorii vamali din cadrul D.J.A.O.V. Harghita au procedat la controlul ulterior al declarației vamale de import nr. I .../31.05.2007, întocmind procesul verbal de control nr. .../30.07.2012 din oficiu, retrăgând preferințele tarifare inițial acordate, drepturile de import fiind recalulate, pentru care s-a emis DRS nr. .../2012 pentru suma totală de x.xxx lei, comunicat la data de 02.08.2012.

Având în vedere cele reținute, se constată că drepturile de import stabilite de inspectorii vamali au fost comunicate SC X SRL – debitorului vamal la data de 02.08.2012, mult peste termenul de 3 ani în care taxele vamale pot fi recuperate (31.05.2010), astfel dreptul organelor de control vamal de a stabili în sarcina societății importatoare drepturi vamale în raport de momentul nașterii datoriei vamale (31.05.2007) s-a prescris.

Nu poate fi reținută în soluționarea cauzei argumentele organelor vamale cu privire la suspendarea termenului de prescripție de a comunica drepturile vamale, având în vedere nici unul dintre argumentele aduse nu se încadrează în prevederile art. 243 din Codul vamal comunitar.

Se precizează, că cele reținute se referă la drepturile de import, în cazul de speță la taxele vamale, iar în ce privește taxa pe valoarea adăugată, termenul de prescripție este reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

În cazul de speță însă nu se aplică prevederile Codului de procedură fiscală, având în vedere că TVA suplimentar a fost stabilit în urma recalculării a bazei impozabile cu suma taxei vamale (art. 139 din Codul fiscal-Baza de impozitare pentru import) și cum taxa vamală stabilită suplimentar va fi anulată prin prezenta decizie și baza impozabilă pentru TVA revine la valoarea inițială, ca urmare se va anula și TVA stabilit suplimentar.

Având în vedere cele reținute și faptul, că din documentele aflate în dosarul cauzei se constată că dreptul organelor de control vamal de a stabili în sarcina societății importatoare drepturi vamale în raport de momentul nașterii datoriei vamale s-a prescris, **se va admite contestația pentru drepturile de import stabilite prin DRS nr. .../2012 constând din **taxe vamale RPT în sumă de x.xxx lei și TVA în sumă de xxx lei (x.xxx x 19%).****

Referitor la accesoriile aferente, având în vedere prevederile art. 47 (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia „**(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate..., cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în**

sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”, precum și principiul de drept “accessorium sequitur principalem”, se va anula DRS nr. .../2012 și pentru dobânzile/majorările de întârziere în sumă de x.xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei aferente taxelor vamale anulate și dobânzile/majorările de întârziere în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xx lei aferente TVA anulat.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor Regulamentului CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar coroborate cu art. 206, art. 209 și 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestației formulate de SC X SRL împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../2012 pentru suma totală de x.xxx lei, reprezentând:

- x.xxx lei taxe vamale RPT ,
- x.xxx lei dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale,
- xxx lei penalități de întârziere aferente taxelor vamale,
- xxx lei taxa pe valoarea adăugată,
- xxx lei dobânzi de întârziere aferente TVA,
- xx lei penalități de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,